

XII. OBČNI ZBOR SLOVENSKE KULTURNO-GOSPODARSKE ZVEZE

BORIS RACE

PRESEDNIŠKO POROČILO

SLOVENSKI NARODNOSTNI SKUPNOSTI IN NJENIM PRIPADNIKOM ZAGOTOVITI POLNE PRAVICE NA CELOTNEM NARODNOSTNO MEŠANEM OZEMLJU

Delegatke in delegati, spoštovani gostje!

SKGZ je organizacija slovenske narodnostne skupnosti v Italiji, ki združuje slovenske kulturno-prosvetne, strokovno-gospodarske in telesnovzgojne organizacije, sredstva javnega obveščanja in druge.

Je torej zveza, ki na narodnostno mešanem ozemlju Furlanije-Juljske krajine združuje organizirane sile v naporih za ohranitev naše skupnosti, za njeno kulturno, gospodarsko in socialno rast ter v boju za njene pravice in enakopravnost.

Kljub tako izrazito specifičnemu značaju, se nismo v naši Zvezi nikoli zapirali sami vase, ne obravnavamo samo naših problemov in ne zanemarjamo vsega, kar se okrog nas dogaja, kar se dogaja v italijanski državi in v svetu. Predobro se zavedamo, da smo del družbe, v kateri živimo, in da z njo delimo dobro in zlo. Če hočemo tudi sebi dobro, potem moramo vplivati, da se vse, kar je dobrega, uresničuje.

Ker so slovenska narodnostna skupnost in njene pravice osrednje vprašanje, o katerem tečejo razprave in polemike pri nas, se bomo v tem poročilu ob drugih vprašanjih omejili zgolj na omembo.

V ospredju pravice slovenske narodnostne skupnosti

Naša skupnost je torej v tem trenutku v središču pozornosti. Tega se ne veselimo. Ne zaradi pozornosti kot take, marveč zaradi vzrokov, ki so jo povzročili. Bili bi več kot zadovoljni, če bi sredstva javnega obveščanja v italijanskem jeziku in večji del italijanskega govorečih sodržavljanov stalno sledil našemu narodnostnemu življenju. Želeli bi si, da bi časopisi in druga sredstva stalno obveščala o tem, kaj in kako delamo, kaj proizvajamo v kulturi, kaj delajo naše organizacije, kakšni so naši pogledi na še neurejene naše probleme in kaj zahtevamo. Toda ni tako. V izvoljenih krajevni svetih se naša vprašanja res obravnavajo, toda za javno mnenje italijanskega dela prebivalstva je malone tako, kot da ni nihče ničesar rekel, ali se zavestno pozabi na vse, kar je bilo rečeno. Italijanski sodržavljanji ne berejo slovenskega časopisa, ker ne poznajo jezika. Tako se obveščena omejuje zgolj na tiste, ki delujejo v politiki in v vrhu uprave. So pa tudi častne izjeme, ki jim gre vse priznanje, predvsem še, če to delajo v težnji, da nam pomagajo.

Zaradi tako umetno ustvarjenega molka v javnosti, Slovencev praktično ni in je tako zadoščeno lažnemu prepričanju, da je to ozemlje, predvsem mest Trst in Gorica, enonarodno, s čimer se tudi utrjuje v italijanskem delu prebivalstva zavest o enonarodnem značaju ozemlja.

Današnje pozornost je povzročil prej prezir do nas kakor gola informacija, predvsem pa občutek, kaj si vendar upamo, če zahtevamo enakopravnost. Pozornost je povzročila tudi «skrb», kaj bo, če bomo Slovenci dobili zaščitni zakon. Porušeni bi bil namreč mit o tem, da je Trst «italianissimo» in konec bi bilo ustrahovanja, da biti Slovenec v videmski pokrajini pomeni zločin proti državni celovitosti.

Za tako mnenje v večinskem narodu so odgovorne tiste politične sile, ki so se upirale, da bi Slovenci dobili določene pravice, ali ki so s splošnimi frazami odlašale kakršno koli rešitev. Večji del italijanskega prebivalstva na narodnostno mešanem ozemlju je šele sedaj, v zadnjih mesecih, izvedelo, kaj zahtevamo. Glasilo Liste za Trst «La Voce Libera» je objavilo zakonski osnutek KPI z namenom, da bi se italijanski bralec «zgrozil nad našimi zahtevami».

Vse to se je zgodilo, kot da ni bilo o tem nikoli govora, kot da ne bi bili Slovenci sami in njihove organizacije ter demokratične stranke neprestano terjale to, kar vsebuje zakonski osnutek KPI. Kot da podobnih osnutkov, ki so jih izdelale druge stranke, ne bi bilo.

Slovenski raziskovalni inštitut je za konferenco o manjšinah v Trstu leta 1974 izdal knjigo v slovenščini in v italijanski, v kateri so bili objavljeni zakonski osnutki KPI, PSI in PSIUP, ki so bili predloženi parlamentu, zakonski osnutek SSK-SDZ, ki je bil predložen kot petičja parlamentu, in osnutek ustavnega zakona SKGZ, ki je bil izdelan kot politični dokument. Vsi ti osnutki so iz leta 1970 in 1971.

Objava te knjige, ki je bila v prosti prodaji, ni naletela na noben negativen odziv. Ker se je današnje nasprotovanje pravicam slovenske narodnostne skupnosti osredotočilo na dvojezičnost, na tako imenovani «bilingvizem», velja povedati, da je v vseh omenjenih osnutkih uporabljena ista ali zelo počobna formulacija, ki pravi, da je «slovenski jezik izenačen z uradnim italijanskim jezikom», torej isto, kar je vsebovano v zakonskem osnutku KPI iz leta 1978, ki je dvignil toliko prahu. Po nacionalistični verziji in trditvah ljudi okrog Liste za Trst naj bi uresničitev te zahteve preobrnila etnično stanje na narodnostno mešanem ozemlju.

Končno gre v vseh teh primerih šele za osnutke zakonov, o katerih se mora parlament še izreči. So pa še drugi dokumenti, in sicer pogodbe, ki so jih predstavniki italijanske republike podpisali in tako obvezali državo, da jih izpolnjuje. Gre za Memorandum o soglasju, podpisan v Londonu 5. oktobra 1954 s priloženim posebnim statutom o zaščiti pravic slovenske manjšine v bivši coni A, ki je obsegala tržaško pokrajino, in italijanske manjšine v bivši coni B, ki je obsegala Koperško in Bujsčino.

Člen 5 tega statuta pravi, da «pripadniki jugoslovanske etnične skupnosti na območju pod italijansko upravo in pripadniki italijanske etnične skupnosti na območju pod jugoslovansko upravo bodo lahko svobodno uporabljali svoj jezik v osebnih in uradnih stikih z upravami in sodnimi oblastmi obeh območij. Imeli bodo pravico prejemati od oblasti odgovore v tistem jeziku, pri ustnih odgovorih neposredno ali po tolmaču. V korespondenci morajo oblasti poskrbeti vsaj prevod odgovora. Javnim dokumentom nabašajočim se na pripadnike etničnih skupin, vsevstvi sodne razsodbe, bo priložen v ustreznem jeziku. Isto velja za uradna obvestila, javne razglase in publikacije».

Zakaj se niso nacionalistični krogi razburjali nad dvojezičnostjo že pred 25 leti. Morda zato, ker je takratni tržaški župan Bartoli, predstavnik nacionalističnega Trsta, nudil zadostno jamstvo, da bo v tržaški občini preprečil izvajanje posebnega statuta? Morda zato, ker je prvi generalni vladni komisar Giovanni Palamara, ki je takrat imel zakonodajno oblast in ki je bil kot predstavnik države prvi poklican, da izvaja posebni statut, dal še večja jamstva?

Poglejmo dva primera: Palamara je 15. maja 1958 izdal ukaz, s katerim je preprečil zborovanje na Trgu Unità samo zato, ker bi eden izmed govornikov govoril po slovensko, kar «so imeli določeni sloji za izzivalno in žaljivo». V «Paese Sera» z dne 6. decembra 1960 je bilo objavljeno Palamarovo pismo v zvezi z recipročnim priznanjem diplom med Jugoslavijo in Italijo. V tem pismu komisar odločno odsvetuje ministrstvu sklenitev podobnega sporazuma med Italijo in Jugoslavijo, med drugim tudi zato, ker bi tako priznanje «imelo praktično posledice glede določb, ki jih vsebuje posebni statut, ker bi slovenski študenti dobili pravico do študija v Italiji, kar bi pomenilo, da bi Italijanci dobili pravico do študija v Sloveniji».

Splošna politična vprašanja

Ostajamo dosledni naši privrženiosti miru v svetu. V narodnoosvobodilnem boju proti fašizmu in nacizmu, smo v prvi vrsti izkazali voljo, da se osvobodimo, toda smo v ta boj zavestno vtkali svoje prepričanje, da se hkrati borimo za mir.

Podpiramo vsa osvobodilna gibanja v svetu, ker smo zatiranje preikusili sami na svoji koži. Smo pa istočasno na strani tistih, ki se zavzemajo za mirno poravnavo sporov in nas zaskrbnjujejo vse napetosti med državami, ki poskušajo reševati odprte probleme z orožjem.

Trdno verujemo v spoznanje, da bo ob najbolj kritičnih trenutkih obvladal čut odgovornosti pred človeštvom, kajti količnik širši oboroženi konflikti bi ga lahko smrtno prizadeli.

Neuvrščeni državam želimo uspešno delo v aktivnem utrjevanju miru, da jim bo uspelo pridobiti vse druge v naporih, da si majhne države zagotovijo pravico same odločati o svoji usodi, in da jim bo uspelo pridobiti večino sveta za vzpostavitev novega pravičnejšega svetovnega gospodarskega reda.

Zavedamo se pomembnosti prvih neposrednih volitev v evropski parlament, ker pomenijo korak naprej k širšemu združevanju zapadne Evrope in utrjujejo zavest o nujnosti šim večjega povezovanja držav in narodov, ki ga terjajo današnja stopnja razvoja in odnosi, izoblikovani po drugi svetovni vojni. Zavedamo se pa, da evropski parlament ne bo mogel postati v širše dimenzije prenesen nacionalni parlament, ker bo reševanje bistvenih vprašanj, predvsem gospodarskega značaja, še dolgo časa odvisno od sporazumevanja med nacionalnimi vladami.

Možnost, ki jo daje volilni zakon za evropski parlament, da dobijo narodne manjšine svoje izvoljene predstavnike, je uresničljiva samo za nemško skupnost na Južnem Tirolskem. V tem je njegova velika pomanjkljivost.

Za zagotovitev izvolitve predstavnikov naše narodnostne skupnosti v parlament, v deželni in v druge lokalne svete, predlagamo podoben mehanizem, toda prilagojen razmeram, torej brez omenjenih pomanjkljivosti.

V teh letih družbene, gospodarske, politične in moralne krize italijanske družbe smo vedno zagovarjali stališče, da je treba začeti krizo hitro, odločno in dosledno reševati. Vedno smo bili mnenja, da ni mogoče več hoditi po stari poti polovičnega reševanja in odlaganja. Zato smo trdili, da je treba omogočiti dejansko sodelovanje in sodelovanje vsem tistim silam, ki so pripravljene prevzeti na svoja ramena odgovornost in si naložiti bremena restrikcij in odpovedi.

Zal se to ni uresničilo. Življenjski problemi so ostali odprti in volivci italijanske republike je ponovno poklican, naj voli. Če volilni programi ne bodo odpirali možnosti najširšega sodelovanja in mobilizacije vseh sil, ne verjamemo, da bo mogoče kaj premakniti, zato pričakujemo, da bo prevladala dobra volja in da bodo odstranjene pregrade in predsodki.

Duha sodelovanja smo si želeli tudi v tržaški občini, zato da bi občinska uprava bila kos velikim nalogam, ki jih mora reševati. Tudi tu niso uspeli napor, da bi združili demokratične sile, predvsem ob pojavu nove, v bistvu konservativne voilne formacije. Današnja občinska uprava Liste za Trst, ki jo vztrajno podpira neofašistična stranka, predstavlja zgoč poraz tržaških demokratičnih sil. Če kdaj, smo si Slovenci prav sedaj želeli tako demokratično upravo Trsta, ki bi podprla naše zahteve o globalni zaščiti, ker se prav tu, v Trstu, rojevajo vse akcije proti nam Slovencev.

Zaskrbljeni smo nad avtonomističnimi težnjami, ki se uveljavljajo v deželi F-JK. Čeprav je avtonomija sama po sebi nekaj, k čemur težijo skupnosti raznih vrst, bi v našem primeru še bolj razdelila našo skupnost, zaradi česar bi prišlo do še večjih razlik v uživanju pravic posameznih njenih delov.

Tržkovna konferenca na sedežu SKGZ za predstavitev občnega zbora

BOJ ZA NAŠE NARODNOSTNE PRAVICE

Goriški Slovenci in Slovenci videmske pokrajine so že leta 1947, ko je bila uveljavljena mirovna pogodba z Italijo, začeli terjati zakonske norme, ki bi jih ščitile. Tržaški Slovenci so od 1947 do 1954 zaman zahtevali uveljavljanje statuta Svobodnega tržaškega ozemlja, ki je izenačeval pravice obeh narodnosti. Od tega leta dalje, ko je tržaška pokrajina prešla v meje Italije in so tržaški Slovenci dobili s to pogodbo posebni statut s podrobno naštetimi pravicami, so se v prvi vrsti borili za uveljavitev določil tega statuta, tudi v prepričanju, da bi z mednarodno pogodbo pridobljene narodnostne pravice na Tržaškem vplivale na ravnanje s Slovenci goriške in videmske pokrajine.

Odpor oblastvenih političnih in sodnih struktur, da bi se na Tržaškem v celoti izvajale določbe posebnega statuta, predvsem glede pravic slovenskega jezika in pravične zastopanosti v javnih službah, je kmalu utrdil prepričanje, da Slovence vseh treh pokrajin veže ista usoda in da je potreben skupen in enoten boj.

Šele v letu 1961 je parlament uzakonil slovensko šolo na Tržaškem in Goriškem in je zaradi političnih stališč tedanje prevladujoče večine diskriminacijsko izzvel Slovence v videmskih pokrajinah. Enotna zahteva slovenskih organizacij in dveh vsedravnih strank, da morajo biti na podlagi člena 6 Ustave vključene v posebni statut avtonomne dežele Furlanija-Juljska krajina določbe za zaščito slovenske narodnostne skupnosti, ker bi edino na ta način dežela upravičila svojo posebnost, ni uspela, ker tretji člen statuta v bistvu ponavlja koncept 3. in 6. člena Ustave.

Po tem neuspehu, ki so ga zakrivilo tedanje večinske politične sile: se je v letu 1962 porodila misel, da bi se za uzakonitev pravic slovenske narodnostne skupnosti bilo treba zateči k rednemu zakonu. Politični boj za celovito zaščito in za posamezne pravice se je nadaljeval in v letih 1971 in 1972 so bili izdelani, kot že povedano, razni osnutki zakona.

Globalni zaščitni zakon je tako

postal točno opredeljen strateški cilj boja Slovencev in njim naklonjenih strank za uzakonitev pravic slovenske narodnostne skupnosti.

V okviru take usmeritve je prišlo do raznih skupnih akcij, predvsem do prvega srečanja s tedanjim predsednikom vlade Emilijem Colombom decembra 1971. Delegacija je predložila predsedniku vlade dokument z zahtevo po uzakonitvi zaščite slovenske narodnostne skupnosti in da se čimprej začne razprava o predloženih zakonskih osnutkih.

Razen majhnih koncesij, ki jih je vlada dala deželi, da sme, vsaj kar se tiče obrobnih vprašanj, sprejemati zakonske ukrepe v korist slovenske narodnostne skupnosti, obisk pri Colombu ni rodil sadov.

Osimski sporazumi so z ureditvijo mejnih vprašanj in z obveznostmi do manjšin ustvarili novo stanje in ugodne pogoje, da se za doseg globalne zaščite sproži nova odločilna akcija.

V ta okvir spada obisk enotne slovenske delegacije pri predsedniku vlade G. Andreottiju avgusta 1977. Predsednik Andreotti je sprejel zahteve delegacije, da vlada imenuje posebno komisijo, ki naj obravnava predložene zakonske osnutke in splošne probleme slovenske narodnostne skupnosti v Italiji.

Konec leta 1977 je bila imenovana posebna komisija pri predsedstvu vlade za proučitev predloženih zakonskih osnutkov in problemov slovenske narodnostne skupnosti v Furlaniji-Juljski krajini. Od 21 članov komisije je v njej le pet Slovencev, pri čemer je treba omeniti, da sta tri od teh imenovali KPI in PSI.

Komisija do danes še ni zaključila svojega dela, poleg tega se je proti volji slovenskih članov omejila na zbiranje splošno znanih dejstev, prav tako še ni začela razpravljati o predloženih zakonskih osnutkih.

Večina članov komisije, predvsem tistih, ki so jih imenovala razna ministrstva, je na splošno nenaklonjena vsebinski in učinkoviti zaščiti in sta se v sami komisiji in

v njeni delovni skupini o vsakem vprašanju izoblikovali dve stališči: na eni strani omejevalno, na drugi pa vsebinsko popolnejše. Proti volji slovenskih članov je bil 21 občinam videmske pokrajine razposlan vprašalnik v zvezi s položajem neitalijanskih skupnosti na ozemlju vsake občine posebej. Odgovore je v večini primerov pogojevalo pismo vodstva videmske Krščanske demokracije, ki je ustvarilo vtis, da obstaja namen opredeliti Slovence videmske pokrajine za nekaj »posebnega« ne pa za sestavni del slovenske narodnostne skupnosti. To naj bi služilo za izključitev Slovencev te pokrajine iz zaščitnega zakona ali vsaj, da bi jim bile priznane manjše pravice kot goriškim in tržaškim Slovincem.

Vse to se je dogajalo kljub temu, da je na konferenci o etnično jezikovnih skupnostih, ki jo je organizirala lani videmska pokrajina, prišlo jasno do izraza, da nihče ne more zanikati obstoja Slovencev v tej pokrajini.

Medtem nam je Slovincem uspelo, da smo skupaj z veliko večino italijanskih političnih sil prepričali, da bi bil izdan vladni dekret na podlagi nesprijemljivega tolmačenja člena 8 Osimskega sporazuma. Ta dekret bi vsebinsko in teritorialno omejeval pravice naše skupnosti.

Ob naštetih negativnih pojavih se je v vseh slovenskih organizacijah in strankah, v katere so vključeni Slovenci, rodil sklep, da je treba priti v neposreden stik z najvišjimi predstavniki države in vsedravnih strank, zato da bi čimprej prišli do zaščitnega zakona.

Enotna delegacija se je na podlagi tega sklepa srečala novembra lani s predsednikom republike Sandrom Pertinijem, ki nas je zadovoljil z izjavo, da država nima kaj darovati manjšinam, marveč da mora z njihovo zaščito storiti svojo dolžnost. Enotna delegacija je decembra lani ponovno obiskala predsednika Andreottija, nato predsednika senata A. Fanfanija in poslanske zbornice P. Ingraa, pri katerih je dobila podporo. V teku so obiski pri osrednjih tajnikih strank. Kljub vsemu temu je na pred-

zadnji seji komisije prišlo na dan, da obstaja namen izvesti neke vrste preštevanja manjšine, kar so slovenski člani komisije in nato še vse organizacije in prizadete stranke, odločno odklonili.

Kako bo posebna komisija zaključila svoje delo, nam ni znano, toda slovenska narodnostna skupnost ne mara in ne more več dolgo čakati. Zato pričakujemo in zahtevamo, da bo novi parlament še letos jeseni sprejel tak zakon, ki bo naši skupnosti in njenim pripadnikom zagotovil osnovne narodnostne pravice.

Upravičeno je nezadovoljstvo celotne naše skupnosti nad tem, da mora biti za Slovence pot do naših pravic tako dolga. Določbe ustave, da država štiti jezikovne manjšine, so stare 31 let; posebni statut londonskega memoranduma izpred 25 let se je manj kot polovično izvajal; več kot tri leta so potekla od podpisa osimskega sporazuma in smo še vedno prisiljeni dokazovati svojo identiteto in terjati uživanje temeljnih pravic, če naj bomo kot skupnost zaščiteni.

Dosedanje neizpolnjevanje in odlašanje pomenita popuščanje grobemu nacionalizmu, ki se napaja prav na naših nerešenih problemih. Prepričani smo, da se bo nacionalistična histerija polegla potem, ko bomo dobili svoje pravice, kakor se je v zvezi z mejo med bivšima conama A in B polegla potem, ko je bilo rešeno vprašanje meja. Rešitev naših vprašanj ne zadeva torej samo nas, marveč bo vplivalo na splošno politično klimo na narodnostno mešanem ozemlju. Zato pozivamo vse demokratične stranke brez razlike, sindikate, demokratične organizacije, politične osebnosti, delavce, kulturnike, gospodarstvenike in publiciste italijanske narodnosti, naj nam bodo naklonjeni in naj nam pomagajo razkrivati tiste, ki potvarjajo naše zahteve in s tem vnašajo nemir in navajajo k sovraštvu.

Rajonski svet pri Sv. Jakobu v Trstu je enoglasno izglasoval dokument o pobudah, ki bi jih bilo treba uresničiti za skladnejše sožitje med Slovenci in Italijani tega rajona. Dokument navaja po-

trebo po poučevanju slovenskega jezika na italijanskih šolah na prostovoljni osnovi, zavzema se za sodelovanje med šolami in kulturnimi organizacijami obeh narodnosti in navaja nujnost, da je treba za vse odločitve v mestu konzultirati slovenske organizacije, končno zahteva čimprejšnjo namestitev tolmača pri konzultih sami.

Naj bodo sklepi konzulte Sv. Jakoba primer, kaj je treba storiti, da pride do večjega medsebojnega poznavanja in spoštovanja!

SKGZ hoče prav z današnjim in tako zasnovanim občnim zborom skupaj z vsemi včlanjenimi organizacijami in njihovimi člani dokazati enotnost in odločnost v zahtevi po globalni zakonski zaščiti in s prav tako odločnostjo odgovoriti tistim nazadnjaškim silam, ki bi nas hotele izbrisati ali vsaj potisniti v kote.

Skupni napor vseh Slovencev, vseh slovenskih organizacij in strank, ki vključujejo Slovence, bodo v bodoče še bolj potrebni kot doslej. Z obiski pri najvišjih državnih in političnih predstavnikih je enotna delegacija Slovencev premaknila vprašanje zakona o zaščiti naše skupnosti z mrtve točke. Boj za vsebinsko zaščitnega zakona bo terjal še večjo strnjeno, ki je niti predvolilno obdobje ne sme načeti. SKGZ ne bo, tako kot ni doslej, štedila z napor, da se uveljavi čimbolj enotno gledanje na vsa vprašanja, ki se tičejo naše skupnosti, da še naprej skupno nastopamo in da pride tudi v javnosti do izraza naša odločnost, da branimo naše pravice.

Zato bo SKGZ predlagala drugim organizacijam in političnim silam, da skupno in odločno odgovorimo, če se sovražna protislovenska propaganda ne preneha.

Delegatke in delegati!

Vsakdo izmed nas je danes postavljen pred preizkušnjo, koliko zna sam braniti svoje pravice. Naj bo čas, ki je pred nami, čas pogumnih izpričanj o naši narodni pripadnosti, naj bo čas zavestnih nastopov pri uveljavljanju našega jezika in vseh pravic, ki pripadajo sleherni narodnostni skupnosti.

Z občnega zbora SKGZ: predsednik Boris Race med svojim uvodnim poročilom

DUŠAN UDOVIČ

TAJNIŠKO POROČILO

DELOVANJE ORGANOV SKGZ IN NJENIH ČLANIC

Občni zbor Slovenske kulturno-gospodarske zveze je priložnost, ko na prehodu iz enega mandatnega obdobja v drugo ne samo sintetično pregledujemo delovanje, pač pa tudi razmišljamo o vsem, kar nas spremlja pri vsakdanjem delu, o ustvarjanju in usmerjanju pobud in odnosov, s katerimi je pretkano življenje naše narodnostne skupnosti. Vemo, da si osnovno in pogojev, v katerih živimo in se razvijamo kot specifična družbena skupnost ne določamo sami, in da tudi še nimamo širših instrumentov, da bi nanje vplivali. Vemo tudi, da družbeni procesi različno vplivajo na nas, da učinkujejo na okoliščine in pogoje, ki opredeljujejo naš prostor zdaj v pozitivni, zdaj v negativni smeri. Pri tem je stalno le naše prizadevanje, da si svoj obstoj in razvoj kot skupnost zagotavljamo na osnovi svoje ustvarjalne družbene vloge.

Slovenci v Italiji smo v glavnem vse povojno obdobje z lastnimi silami kljubovali razmeram, ki niso bile ugodne za perspektive našega razvoja. Tudi danes še niso, niti zdalec ne v tolikšni meri, kot bi to potrebovali. Tega se zavedajo najbolj tisti, ki so v vseh teh letih z nesebičnim požrtvovalnim delom dan za dnem ustvarjali in krepili našo prisotnost v deželi na vseh področjih, ki nas vežejo na osnovi skupnih interesov. Pri tem so se morali dnevno srečevati z nešteti problemi, ki jih prinaša položaj podrejenosti, tako v gospodarskem kot kulturnem in socialnem pogledu.

Vsekakor nekaj drži in bo držalo v načelih delovanja naših organizacij tudi v bodoče: četudi je bil za našo skupnost trenutek še tako neugoden, niso naše članice in organizacije nikoli branile ozkih ali partikularističnih interesov; vedno so si prizadevale, da bi bile iniciative in cilji delovanja vselej sprejemljivi in koristni za vso družbeno stvarnost dežele, v kateri živimo.

V gospodarskih, kulturnih, tako kot v vseh ostalih dejavnostih, ki množično vključujejo Slovence v okviru naše zveze, je bila in bo stalno prisotna miselnost, zaradi katere je naš človek dejanski in vsakdanji pospeševalec sodelovanja med tu živčima narodoma. Kljub pogostemu nerazumevanju in tudi odkritemu nasprotovanju je naš človek vselej na najbolj naraven in neposreden način s svojim delom izpričeval vse to, kar nekateri sodržavljani italijanske narodnosti o nas danes šele odkrivajo. Ne da bi si prilaščali preroških sposobnosti, lahko mirno rečemo, da duh, ki ga prinaša osimski sporazum, potrjuje dolgoletno pravilno usmeritev in delo vseh naših organizacij in članic.

Odprtost do širših vprašanj tukajšnje prostora je bila vsem našim organizacijam osnovno vodilo in podlaga naše splošne politične usmeritve, čeprav je to za take strukture kot jih v sedanjih razmerah premoro včasih hudo naporo.

Pri tem je umestno opozoriti na dve stvari: aktivnosti naših organizacij

že sama na sebi dopolnjuje tukajšnji prostor s kvaliteto, ki s strani velike večine italijanskega prebivalstva ni bila nikoli poznana in zato tudi ne priznana. Naša integriranost v širši deželni prostor bi bila v pogojih enakopravnosti naraven proces, v katerem bi se lahko skupno uresničevali cilji naše narodnostne skupnosti, kakor tudi cilji vseh demokracijskih sil večinskega naroda, ki želijo v praksi uresničiti črko in duha osimskih sporazumov. V sedanjih pogojih pa so vse naše pobude v tej smeri v bistvu le odpiranje nove fronte, ki nas sili v nenehen boj za upoštevanje interesov naše skupnosti. Če so bila doslej ta naša prizadevanja uspešna, je to predvsem zasluga naše vitalnosti, pa tudi tistih, žal še vedno preredkih naprednih sil večinskega naroda, ki se zavzemajo za naše pravice v okviru boja za demokracijsko preobrazbo italijanske družbe.

Te stvari smo danes dolžni povedati s posebnim poudarkom, ker prihajajo na površje sile, ki na račun naše stvarnosti napletajo najrazličnejša groba potvarjanja. Te sile bi rade med italijanskim prebivalstvom obujale narodnostno nestrpnost, med naše ljudi pa razširile občutek negotovosti do lastnega prepičanja. Odgovorno ravnanje in vsakdanje ustvarjalne prispevke

Slovencev je v prvih dveh desetletjih po vojni velika večina oblastnih dejavnikov večinskega naroda sistematično spregledovala in glede naših vprašanj izbirala sramežljiv ali oportunističen molk, če že ni šlo za odkrito nasprotovanje. Zato je tudi razumljivo, da je demagoška protislovenska gonja naletela pri italijanskem prebivalstvu na plodna tla predsodkov in skoro popolne neinformiranosti.

Zaradi vsega tega tudi ne vidimo pravega razloga za to, da bi se organiziranemu življenju naše skupnosti očitala kakršna koli zaprtost ali težnja k izolaciji. Takšno poenostavljeno tolmačenje našega življenja je danes tudi za tiste, ki tako mislijo, v dobri veri znak še vedno prepovršnega odnosa do naše stvarnosti.

Iz vsega navedenega izhaja, da je delovanje vseh naših struktur še vedno utegneno od potrebe po kljubovanju neenakopravnemu položaju, v katerem se Slovenci nahajamo. Vendar je tudi nekaj spodbudnih rezultatov, ki potrjuje dejstvo, da sta vitalnost in iniciativnost naših ljudi, tako danes kot v naprej temeljnega pomena za naš obstoj in razvoj.

Vse to moramo v tem trenutku še posebej upoštevati, želimo si pa, da bi to vedel tudi vsak pripadnik

italijanske narodnosti, ki je naši narodnostni skupnosti naklonjen in bi nas rad bolje poznal.

Današnji občni zbor Zveze se vrši v izjemnem trenutku: po eni strani so vse naše moči vperjene v akcijo za uresničitev zahtev po globalni zaščiti naše narodne skupnosti, po drugi strani pa se nam iz dneva v dan postavlja vse več vprašanj, na katera moramo znati učinkovito odgovorjati. Pri tem postaja vse bolj pomembno, da dobro poznamo lastne zmogljivosti, pozorni pa moramo biti tudi do metodoloških prijemov, ki bodo omogočali, da dosežemo zastavljene cilje. Slovenska kulturno-gospodarska zveza je s svojimi članicami v zadnjih letih razširila področje prisotnosti in vpliva, tako da dan za dnem odkrivamo nove potrebe, ki bi jim morali zadostiti. Oblike dela, ki smo jih v naših strukturah vse do nedavnega uspešno uporabljali, danes niso več primerne. Do tega spoznanja smo že pred časom prišli in marsikaj je bilo v tej smeri že storjenega. Zlasti v zadnjem obdobju nas spremlja občutek, da se stvari premikajo v pravo smer, vendar smo prepričani, da bo treba v tem smislu še mnogo narediti.

Na prejšnjem občnem zboru smo, kot je znano, izvedli nekatere novo-

sti, ki so organe zveze postavili na širšo, ustrežnejšo osnovo z namenom, da se decentralizira sistem odločanja in se obenem omogoči čim širšemu krogu ljudi, da se vključijo v delovanje zveze. Tako odločitev je narekovala tudi potreba po večji elastičnosti delovanja, predvsem pa nujnosti hitrejšega in strokovnejšega sklepanja. S tem namenom so bili ustanovljeni teritorialni in področni odbori, povezovalno in splošno usmerjevalno vlogo pa je novi pravilnik poveril enotnemu izvršnemu odboru. Izvršnemu odboru so poleg tega pri delu pomagale še nekatere komisije.

Po dveh letih lahko trdimo, da je praksa potrdila, da so bile take spremembe potrebne, predvsem pa iz tega obdobja izhajamo z novimi izkušnjami, ki nam bodo tudi v bodoče zagotavljale vse večjo uspešnost, če jih bomo znali pravilno upoštevati. Naša presoja o tem, kako delamo danes in kako bomo jutri, mora zato izhajati iz kritičnega pogleda na izkušnje, slabe ali dobre, ki smo si jih nabrali z delovanjem po reorganizaciji. Pri tem pa je prav, da se držimo principov, ki smo jih pred dvema letoma na občnem zboru evimentali v politično-programskem okviru zaključne resolucije.

Gospodarska dejavnost

Vedno bolj se zavedamo, tako mi, kot tudi tiste sile, ki so manjšini naklonjene, da je gospodarsko uveljavljanje eden osnovnih pogojev za obstoj in razvoj vsake narodne skupnosti. Ob tem, da je manjšinska skupnost sestavni del širše družbene stvarnosti, v kateri živi, je istočasno tudi nosilec specifičnih sociogospodarskih značilnosti. Zato je nujno, da manjšinska skupnost vzoredno s krepitvijo kulturnega in jezikovnega bogastva razvija tudi svojo gospodarsko osnovo. Nastopati kot gospodarski subjekt je za nas imperativ, ki posebno v zadnjih letih vse bolj preveva in pogojuje tudi našo splošno politično usmeritev.

Kot gospodarski subjekt pa se lahko uveljavimo, če kot skupnost razpolagamo z osnovnimi sredstvi gospodarskega razvoja in če lahko v vseh organih družbenega načrtovanja enakopravno soodločamo o splošnih smernicah razvoja. Ob tem moramo biti aktivno udeleženi v gospodarski dejavnosti, zagotoviti moramo rast življenjske ravni pripadnikov naše skupnosti, kot tudi enakopravno zaposlovanje. Ta vloga subjekta je prvenstvenega pomena za učinkovit boj proti asimilaciji in za naš enakopraven razvoj.

V uresničevanju gospodarskega dela osimskih sporazumov je priložnost, da se manjšina vključi kot subjekt v gospodarsko sodelovanje na obmejnem prostoru. To nam narekuje tudi zahtevnejšo vsebino in bolj izpopolnjene oblike dela, kar nujno vodi v večjo specializacijo in višjo strokovnost naših gospodarskih struktur. Operativna sposobnost strokovnih organizacij se mora teritorialno razširiti na vse tri pokrajine naše dežele. Treba je okrepiti pogoje in možnosti za njihovo vsebinsko in organizacijsko prodornost, da bodo lahko vsestransko usmerjevale in povezovalne gospodarske interese naše narodnostne skupnosti. Tak razvoj nedvomno terja tesnejšo povezavo, večjo usklajenost delovanja ter učinkovit sistem pretoka informacij med vsemi organi SKGZ in njenimi gospodarskimi članicami.

Z vprašanji, ki se neposredno tičejo naših izbir v gospodarski politiki, se je v preteklem mandatnem obdobju intenzivno bavil odbor za gospodarstvo SKGZ. Delovanje tega odbora je v marsičem presežilo

kratkim začelo razvijati svojo dejavnost na Goriškem in da smo tudi pred njegovim razširjenjem na videmsko pokrajino. Ti dve dejstvi bosta gotovo spodbudili večjo organiziranost gospodarskih iniciativ na teh področjih. S tem dobiva združenje še pomembnejše mesto na deželni ravni, kar je za celotno našo skupnost pomemben korak naprej v gospodarstvu.

Strnjeno in učinkovito povezanost ozemlja, kjer prebiva naša narodnostna skupnost je eden izmed osnovnih elementov obrambe pred asimilacijskim pritiskom. Toliko večji je zato pomen ohranjanja in razvijanja kmetijskih dejavnosti. Vendar ima naš teritorij značilnosti kraškega in hribovitiga sveta, tako da ne daje velikih možnosti ekstenzivnemu tipu kmetijske dejavnosti. Zato je primerno razvijati in kar najbolj podpirati pobude združniškega značaja. Obenem je potrebno, da se z vsemi silami upiramo nadaljnjemu razlaščenju našega teritorija, ki med drugim tudi siromaši in uničuje kmetijski potencial.

To spoznanje je tudi izhodišče delovanja Kmečke zveze, ki se kot najpomembnejša strokovna organizacija kmetov zavzema za ovrednotenje kmetijstva v tržaški pokrajini. Prizadevanja zveze zavirajo številna neresena vprašanja, ki bremenijo položaj kmetijstva v državi in deželi. Delovanje Kmečke zveze se zato iz dneva v dan vključuje v boj za načrtovanje kmetijskih

dejavnosti, in obenem za zaščito teritorija, ki ga pogosti vinkulativni posegi silijo v splošno degradacijo. Kmečka zveza je prisotna v številnih javnih organih in komisijah, kjer zastopa interese obstoječega kmetijstva in se zavzema za nove pobude, ki bi ustrezneje odražale realne in potencialne možnosti razvoja kmetijskih dejavnosti na našem področju. Pomemben korak naprej predstavlja tudi prisotnost zastopnika slovenskih kmetov v vodstvu trgovinske zbornice, medtem ko sta dva predstavnika tudi v sekciji za kmetijstvo. Uradi Kmečke zveze in Patronata so tako v Trstu, kot v Gorici stalno in neposredno povezani s člani in prispevajo k reševanju najrazličnejših problemov tehnično-strokovnega značaja in na področju socialnega varstva. Že nekaj časa je skrb Kmečke zveze čedalje bolj usmerjena k pospeševanju pobud zadržnega značaja, v katerih dejansko obstaja perspektiva razvoja, ki jo potrjujejo tudi nekateri spodbudni rezultati.

Kar se tiče živinoreje deluje že nad 80 let naša članica Zavarovalnica za govejo živino v Bazovici, ki bi se razvila v pomembnejšo ustanovo, če bi se vanjo včlanile živinorejske zadruge, o čemer je bil govor na njenem zadnjem občnem zboru. Tak razvoj bi bil razveseljav, ker vidimo, da smo pri individualnih oblikah kmečkega gospodarstva priča stalnemu upadanju števila živine

Prostori Tržaške kreditne banke

Beneška Slovenija

Položaj v Beneški Sloveniji je v zadnjih letih doživel pomembne premike. Vztrajna aktivnost kulturnih društev in drugih slovenskih organizacij je obrodila rezultate v več smereh. Pri tem je pomembno, da številne uspešne iniciative utrjujejo v ljudeh samozavest in voljo do obstoja. Obenem so morale oblasti pod težo dejstev uradno priznati obstoj Slovencev v videmski pokrajini.

Strnjeni nastop beneških Slovencev na lanskim videmski konferenci o jezikovni skupnosti je ponovno neizpodbitno dokazal, da so upravičene zahteve, ki jih postavljajo slovenske organizacije rezultat dolgo zatiranih težnj beneškega in kanalskega prebivalstva, ki noče več ostajati gospodarsko, socialno in nacionalno zapostavljeno. Vsa ta vprašanja so močnejše prodira v javnost ob težkih posledicah pritiska, ki je pred tremi leti prizadel našo deželo. Beneško prebivalstvo je v naporih za obnovo izkazalo trdno voljo, da se na tem področju ohrani. Kljub hudi nesreči se je dejavnost organizacij in društev še okrepila, kar pomeni, da beneški Slovenci uspešno premagujejo psihološke posledice stoletnega pritiska in si organizirano prizadevajo za uresničitev zahtev, ki so zapisane v Listini o pravicah Slovencev v videmski pokrajini. V tem trenutku izvajajo društva beneških Slovencev številne pobude, zato da se uprejo ponovnim nazadnjaškim poskusom pritiska in ustrahovanja.

Poleg naše članice društva Ivan Trinko deluje danes v Benečiji še vrsta drugih kulturnih društev in organizacij, ki so posejane po celotnem, s Slovenci naseljenem teritoriju videmske pokrajine, vse do Režije in Kanalske doline.

Zveza beneških izseljencev je svoje delo razširila in okrepila povezavo s sekcijami emigrantov po Evropi; zavzema se za gospodarski preporod Benečije, ki naj bi omogočil izseljenecem vrnitev v domače kraje. Konec maja čaka zvezo odgovorna naloga, da organizirano nastopi na deželni konferenci o emigraciji.

Časopis Novi Matajur dobiva v tem položaju vedno važnejšo vlogo kot vesten spremljevalec življenja beneških Slovencev in obenem kot učinkovito sredstvo v boju za njihove pravice.

Delovanje organizacij v Benečiji, ki so povrh vsega razpršene na zelo širokem teritoriju, zahteva v današnji fazi učinkovite organizacijske oblike. Beneške organizacije in društva so že dolgo tega našle pot

enotnega nastopanja. Pri uresničevanju kateregakoli dolgoročnega načrta in teh je v Benečiji veliko, je ta enotnost izredno pomembna in je svojo učinkovitost tudi že izkazala. V tej smeri predstavlja tudi začetek delovanja teritorialnega odbora SKGZ za videmsko pokrajino pomemben korak naprej.

Dejavnost sredstev množičnega obveščanja

V življenju skupnosti, kakršna je naša, so sredstva množičnega obveščanja prvenstvene važnosti. Predvsem zato, ker se ne omejujejo le na golo posredovanje informacij, temveč morajo spremljati dogajanja in v interesu celotne skupnosti nanje vplivati. Od tod tudi skrb naše zveze za občila, s katerimi razpolagamo, in prizadevanje za njihovo rast in izpopolnitev.

Primorski dnevnik je kot edini slovenski dnevnik v Italiji vsakodnevni zagovornik interesov slovenske narodnostne skupnosti v okviru boja za demokracijo in osvobodjanje dela in človeka. To vlogo uspešno opravlja, pri čemer je njegova stalna skrb povezovanje Slovencev različnih svetovnih in političnih nazorov, poleg tega da vrši funkcijo informacije, usmerjanja in mobilizacije.

Upoštevač potrebo, da bo po vsebini in obsegu še bolj ustrezal svojemu namenu, je naša zveza v preteklem mandatnem obdobju skupno z redakcijo razčlenila vsa vprašanja, ki zadevajo razvoj dnevnika, da bo tudi v bodoče uspešno opravljal svojo vlogo.

Agencija Alpe Adria se je dokončno vrasla v naše življenje, s čimer se je na področju obveščanja utrdila nova kvaliteta, za nas še posebno dragocena, ker obvešča o našem življenju tudi velik del italijanske javnosti. Agencija je v nenehnem razvoju, kar dokazuje tudi dejstvo, da se je velikemu številu vsakodnevnih informacij pred kratkim pridružila še okrepitev oddaje «Odrta meja», ki je sedaj na sporedu dvakrat tedensko.

Odbor za sredstva množičnega obveščanja SKGZ je spremljal problematiko javnih občil, pri čemer so njegovo delo večkrat pogojevala tekoča vprašanja in hitre spremembe v dogajanju. Vplival je tudi na izvajanje reforme radiotelevizijske službe in bil pobudnik akcije za doseg funkcionalne avtonomije tržaške slovenske radijske postaje.

DELOVANJE ZVEZE IN NJENIH ORGANOV

Slovensko kulturno - gospodarska zveza sklepa z današnjim občnim zborom preteklo mandatno dobo, ki je potekala v znamenju vsestranskega prizadevanja, da se z dosegom globalne zakonske zaščite uresniči dolgotrajne zahteve naše narodnostne skupnosti. Zato smo si prizadevali, da bi bili čim bolj aktivni in borbeni. Naša prva skrb je bila pri tem ustvarjanje akcijske enotnosti vseh Slovencev in tesno povezovanje Slovencev vseh treh pokrajin. Menimo, da je bilo to prizadevanje uspešno, kar je prišlo predvsem do izraza v skupnih nastopih enotne delegacije v Rimu. Tako smo obradili svoje zahteve predsedniku republike Pertiniju, predsedniku vlade Andreottiju, predsedniku obeh domov parlamenta Ingrau in Fanfaniju ter vsedravnemu tajniku liberalne stranke Zanoneju. V programu so bila tudi srečanja z ostalimi vsedravnimi tajniki strank ustavnega loka, ki jih do sedaj še ni bilo mogoče izvesti.

Naša akcija je potekala tudi na krajevni in deželni ravni, s tem da smo intenzivno spremljali politično dogajanje in posegali vsakokrat, ko so bili na kakršen koli način ogroženi interesi naše narodnostne skupnosti.

Po lanskim junijskih volitvah, ko se je politični položaj v Trstu poslabšal in so se porajali zametki vzdušja, ki je postopoma naraslo v napadalno protislovensko gonjo, smo sklenili, da moramo naše ljudi opozoriti o nastalem položaju. Tako smo izvedli akcijo informiranja v velikem delu tržaškega in goriškega teritorija. Akcija poteka tudi v sedanjem trenutku in bomo z njo tudi nadaljevali. Poleg tega smo sklenili napeti vse sile, da v vseh možnih oblikah obveščamo tudi italijansko prebivalstvo, ker smo prepričani, da je mnogo ljudi v dobri veri nasledilo lažem in demagogiji. Vzdrževali smo stike z drugimi političnimi silami in se v zvezi z našimi vprašanji tudi sestali z nekaterimi deželnimi vodstvi strank ustavnega loka, katerim smo ponovno obrazložili naše zahteve.

Drugo veliko skrb smo posvečali delovanju naše organizacije in njenih struktur. Pri tem smo si prizadevali, da bi se delovanje odvijalo v duhu sklepov zadnjega občnega zbora in da bi se uveljavile nove organizacijske oblike.

Sestankov glavnega odbora Zveze je bilo osem, od katerih je eden potekal v obliki celodnevnega posveta o športni problematiki. Izvršni odbor se je sestel 35 krat in vršil usmerjevalno politično vlogo, ter se pri tem naslanjal na samostojno delovanje odborov. Izvršni odbor je poleg tega izvajal še celo vrsto obveznosti, ki so zahtevale naglega sklepanja. Člani izvršnega odbora, zadalženi za posamezne sektorje, so bili vsak na svojem področju polno angažirani pri izvajanju skoro vsakodnevnih nalog. Vzdrževali smo redne stike z drugimi manjšinami kot so italijanska in madžarska v Sloveniji, še bolj pa smo bili povezani s koroškimi Slovenci. Lansko leto je naša zveza tudi priredila tretje srečanje manjšin sosednih dežel. Tudi s predstavniki matične domovine smo imeli celo vrsto stikov, še posebno s SZDL Slovenije, ki zavzeto sledi razvoju položaja naše skupnosti.

Kot smo že rekli, je bila poglavitna novost reorganizacije samostojno delovanje področnih in teritorialnih odborov. Zlasti nekateri odbori so si uspeli urediti sistem notranjega in zunanjega poslovanja in je zato njihovo delo bilo tudi uspešnejše. Poleg tistih, ki so bili v poročilu že omenjeni, je treba omeniti še teritorialni odbor za goriško pokrajino in odbor za šolstvo.

Teritorialni odbor za goriško pokrajino je v dveh letih obstoja močno utrdil prisotnost naše zveze na Goriškem. Ukvarjal se je praktično z vsemi vprašanji, ki zadevajo našo skupnost na Goriškem, od go-

spodarskih, do šolskih, mladinskih, kulturnih in športnih. Pri tem je svoja stališča pogosto soočal s stališči drugih družbeno-političnih sil, strank in sindikatov, s katerimi je navezal uspešne stike. Pospešil je tudi obmejno sodelovanje na področju novogoriške občine.

Odbor za šolstvo je aktivno spremljal dogajanje okrog reforme višje srednje šole in obravnaval delovanje šolskih organov. Prizadeval si je za enotne nastope Slovencev na šolskem področju in za povezanost problematike šolstva iz vseh treh pokrajin. Posebno pozornost je posvetil razvijanju izobraževalnih pobud v Beneški Sloveniji, za katere je sestavil dolgoročen organski načrt na podlagi že močno razvitih obstoječih pobud.

Omeniti je še treba delovanje komisije za izobraževanje in usmerjanje, ki se ukvarja z realizacijo programa za usmerjevanje študija, ugotavljanje kadrovske potrebe naše skupnosti in z načrtovanjem oblike permanentnega izvensolskega izobraževanja.

Ostali odbori so bili v mejah možnosti tudi prisotni na svojih področjih. Skrbeti pa bo treba zato, da njihovo strukturo okrepimo, da bomo lahko delovali bolj uspešno. Pri tem se je izkazalo, da odbori potrebujejo operativna tajništva, o čemer zgovorno priča že dejstvo, da poteka delo bolje na področjih, kjer smo to vprašanje rešili.

Zveza bo morala skrbeti tudi za to, da se v bodoče okrepijo stiki s članicami.

Zaključna misel

Delovanje zveze na novi organizacijski osnovi kaže obetajoče rezultate, saj smo v zadnjem obdobju posamezna vprašanja obravnavali in reševali dokaj uspešneje. Jasno pa je, da organizacijskih ukrepov ne smemo pojmovati le kot birokratsko potezo, ampak je treba duha in smisel novih načinov dela sprosti uveljavljati in utrjevati. Obseg delovanja organizacije, kakršna je naša, ostaja tolikšen, da moramo vanj

sistematično vgrajevati učinkovite oblike organiziranosti, ki bodo izrazile bogato artikulacijo dejavnosti in mišljenja naših ljudi. Tega se zavedamo še posebno zato, ker vidimo, da si veliko število naših ljudi tako ali drugače na različnih področjih našega delovanja prizadeva dan za dnem ustvarjati nove pridobitve, ki so v korist celotni naši narodnostni skupnosti. Zaradi tega gre vsem tudi naše priznanje.

Pogled na polno dvorano Kulturnega doma med nedeljskim občnim zborom Slovenske kulturno - gospodarske zveze

AVTOMOBILIZEM

VELIKA NAGRADA ZDA-ZAHOD

Villeneuve zopet slavil

Ferrarijevo premoč je potrdil tudi Scheckter z drugim mestom

Tudi na VN ZDA-Zahod so italijanski ferrariji slavili. Gilles Villeneuve je dosegel svojo drugo zaporedno zmago, drugi pilot italijanskega bolida...

VRSTNI RED
1. Moser (It.), ki je 259 km prevozil v 6:17'28" s povprečno hitrostjo 43,165 km na uro.

IZIDI 9. KOLA
Volani - Loacker 21:22
Rapida - Fippi 19:13

ROKOMET

1. ITALIJANSKA LIGA
Cividin sam na vrhu
V nadaljevanju italijanskega rokometnega prvenstva A lige je prišlo do velikega presenečenja.

ROKOMET
1. ITALIJANSKA LIGA
Cividin sam na vrhu

IZIDI 9. KOLA
Volani - Loacker 21:22
Rapida - Fippi 19:13

NOGOMET

MILANU TOČKA V PERUGII

Podvig Torina v Neaplju - V prihodnjem kolu Torino-Milan

VRSTNI RED
1. Villeneuve (Ferrari) 1.50'40" s povprečno hitrostjo 142 km na uro

NOGOMET

MILANU TOČKA V PERUGII

Podvig Torina v Neaplju - V prihodnjem kolu Torino-Milan

VRSTNI RED
1. Villeneuve (Ferrari) 1.50'40" s povprečno hitrostjo 142 km na uro

NOGOMET

MILANU TOČKA V PERUGII

Podvig Torina v Neaplju - V prihodnjem kolu Torino-Milan

VRSTNI RED
1. Villeneuve (Ferrari) 1.50'40" s povprečno hitrostjo 142 km na uro

KRASNODAR RORA ZA NAŠE ČITATELJE

Boj na dnu lestvice zanimivejši

Le petnajsti zadetkov (2,40 na tekmo), pet tseh nih zmag z 1:0 in eno srečanje brez gola, na splošno slabša kakovost igre...

V PRVI ITALIJANSKI LIGI

MILANU TOČKA V PERUGII

Podvig Torina v Neaplju - V prihodnjem kolu Torino-Milan

VRSTNI RED
1. Villeneuve (Ferrari) 1.50'40" s povprečno hitrostjo 142 km na uro

NOGOMET

MILANU TOČKA V PERUGII

Podvig Torina v Neaplju - V prihodnjem kolu Torino-Milan

VRSTNI RED
1. Villeneuve (Ferrari) 1.50'40" s povprečno hitrostjo 142 km na uro

KOSARKA

PRVENSTVO A-2 LIGE

Pagnossin presenetil

Goričani so v Vidmu nepričakovano, toda zaslužno premagali Mobiam - Tudi tržaški Hurlingham uspešen

Mobiam - Pagnossin 85:102

MOBIAM: Andreani 2, O. Savio 10, Giono 18, Cagnazzo 5, Bettarini 3, Fuss, Garrett 35, Gallon 12, Vidale.

IZIDI 22. KOLA

Beograd - Vojvodina 0:0
Velez - Rijeka 3:1
Osijek - Sarajevo 0:1

NOGOMET

MILANU TOČKA V PERUGII

Podvig Torina v Neaplju - V prihodnjem kolu Torino-Milan

VRSTNI RED
1. Villeneuve (Ferrari) 1.50'40" s povprečno hitrostjo 142 km na uro

NOGOMET

MILANU TOČKA V PERUGII

Podvig Torina v Neaplju - V prihodnjem kolu Torino-Milan

VRSTNI RED
1. Villeneuve (Ferrari) 1.50'40" s povprečno hitrostjo 142 km na uro

AVTOMOBILIZEM

Slavje Italijana

Francesca Moserja

ROUBAIX - Francesco Moser je že drugo leto zaporedoma premočno slavil na prestižni dirki nordijskega svejca, ki se pravi Pariz - Roubaix.

NOGOMET

MILANU TOČKA V PERUGII

Podvig Torina v Neaplju - V prihodnjem kolu Torino-Milan

AVTOMOBILIZEM

Slavje Italijana

Francesca Moserja

ROUBAIX - Francesco Moser je že drugo leto zaporedoma premočno slavil na prestižni dirki nordijskega svejca, ki se pravi Pariz - Roubaix.

NOGOMET

MILANU TOČKA V PERUGII

Podvig Torina v Neaplju - V prihodnjem kolu Torino-Milan

AVTOMOBILIZEM

Slavje Italijana

Francesca Moserja

ROUBAIX - Francesco Moser je že drugo leto zaporedoma premočno slavil na prestižni dirki nordijskega svejca, ki se pravi Pariz - Roubaix.

NOGOMET

MILANU TOČKA V PERUGII

Podvig Torina v Neaplju - V prihodnjem kolu Torino-Milan

AVTOMOBILIZEM

Slavje Italijana

Francesca Moserja

ROUBAIX - Francesco Moser je že drugo leto zaporedoma premočno slavil na prestižni dirki nordijskega svejca, ki se pravi Pariz - Roubaix.

NOGOMET

MILANU TOČKA V PERUGII

Podvig Torina v Neaplju - V prihodnjem kolu Torino-Milan

AVTOMOBILIZEM

Slavje Italijana

Francesca Moserja

ROUBAIX - Francesco Moser je že drugo leto zaporedoma premočno slavil na prestižni dirki nordijskega svejca, ki se pravi Pariz - Roubaix.

NOGOMET

MILANU TOČKA V PERUGII

Podvig Torina v Neaplju - V prihodnjem kolu Torino-Milan

AVTOMOBILIZEM

Slavje Italijana

Francesca Moserja

ROUBAIX - Francesco Moser je že drugo leto zaporedoma premočno slavil na prestižni dirki nordijskega svejca, ki se pravi Pariz - Roubaix.

NOGOMET

MILANU TOČKA V PERUGII

Podvig Torina v Neaplju - V prihodnjem kolu Torino-Milan

AVTOMOBILIZEM

Slavje Italijana

Francesca Moserja

ROUBAIX - Francesco Moser je že drugo leto zaporedoma premočno slavil na prestižni dirki nordijskega svejca, ki se pravi Pariz - Roubaix.

NOGOMET

MILANU TOČKA V PERUGII

Podvig Torina v Neaplju - V prihodnjem kolu Torino-Milan

AVTOMOBILIZEM

Slavje Italijana

Francesca Moserja

ROUBAIX - Francesco Moser je že drugo leto zaporedoma premočno slavil na prestižni dirki nordijskega svejca, ki se pravi Pariz - Roubaix.

NOGOMET

MILANU TOČKA V PERUGII

Podvig Torina v Neaplju - V prihodnjem kolu Torino-Milan

Gostje na občnem zboru SKGZ: odločna podpora globalni zaščiti

Colli: Danes, ne kdove kdaj, je čas da pridemo od načel k dejanjem

Prvi med številnimi uglednimi gosti je občni zbor SKGZ pozdravil zastopnik zakonodajnega organa najvažnejše uprave, ki je pristojna na ozemlju, kjer živimo Slovenci v zamejstvu, predsednik deželne svete Furlanije - Julijske krajine Mario Colli. Že uvodoma je zatrdil, da je problematika, kateri je namenjen občni zbor, v središču pozornosti v Trstu, na Gorškem, v Beneški Sloveniji in povsod, kjer živijo in dela slovenska narodnostna skupnost v naši deželi. Ta skupnost predstavlja demokratično in enotno silo, je dejal Colli, in dejavniki bogatitve kulturnega in družbenega tkiva za vso skupnost. Pomeni zato za Furlanijo - Julijsko krajino dragoceno značilnost, zaradi katere sta bila naša dežela priznana avtonomija in posebni statut.

Številni gostje so z zanimanjem sledili nedeljskemu občnemu zboru SKGZ

Tvorna solidarnost koroških Slovencev in Unije Italijanov

Franci Zwitter
predsednik Zveze slovenskih organizacij

Govornik je idealno povezal nedavni občni zbor v Zeleni Kapli, kjer je nad dvesto delegatov trdnostno zahtevalo od dunajskih oblasti priznanje enakopravnosti koroškim Slovencev, z nedeljskim zborom v Kulturnem domu, saj tarejo tako zamejce na avstrijskih kot njihove vrstnike na italijanskih tleh isti problemi. V Avstriji noben Slovenec ne uživa popolne enakopravnosti s pripadniki večinskega naroda; ne samo, pri odmerjanju pravice se tamkajšnji slovenski živelj deli kar na osem skupin. Zamejski Slovenci v Avstriji, Italiji in Madžarskem morajo postati kompakten etnični subjekt, doseči morajo popolno kulturno svobodo, le tedaj bodo postali enakopravni soubstvarjalci nove, pravičnejše družbe; v teh prizadevanjih naj bodo svedeča najtesneje povezani s slovensko matico. Nazadnje je govornik izrazil globoko solidarnost koroških Slovencev s bratovi v deželi Furlanije - Julijski krajini ter jih pozval, naj nikar ne klonajo v svojem pravičnem boju za uzakinitve globalne zaščite.

Gherzi: Uzakonitev zaščitite prioriteta naloga parlamenta

Predsednik tržaške pokrajinske uprave Lucio Gherzi je v svojem pozdravu najprej ugotovil, da predstavlja občni zbor pomemben politični mejnik v našem mestu in v vsej deželi, saj je obravnavana problematika med najbolj živimi temi krajevne politične razprave. Dokument, ki ga je bil komaj predložil predsednik SKGZ Race, je označil za dragocen prispevek k razčiščenju pojmov glede vsebine globalne zaščite, ki jo je treba slovenski narodnostni skupnosti zagotoviti na osnovi ustave in deželne zakonodaje. To je temeljna in splošna obveza demokracije, je poudaril Gherzi, dejstvo, da še 30 let po ustavi in se več po osvoboditvi ni vprašanja niso rešena, pomeni hudo pomanjkljivost italijanske demokracije.

Prizadevanja političnih strank za priznanje pravic Slovencev v Furlaniji - Julijski krajini

Antonino Cuffaro
deželni tajnik KPI

Deželni tajnik KPI, poslanec Antonino Cuffaro, je ob začetku svojega pozdrava izrazil soglasje z zaskrbljenostjo nad poslabšanim vzdušjem, o katerem je govoril predsednik SKGZ Race, šovinistični in nacionalistični vzdušje, ki ga v Trstu in deželi, je govornik našel, da je splošna delavska konfederacija na teh območjih vselej združevala italijanske in slovenske delavce v njihovemu trdem boju zoper fašizem za demokracijo in boljše življenjske razmere delavskega razreda. Sindikat najdoločneje oboja vzdušje nestrpnosti, ki ga ustvarjajo pri nas nazadnjaške in revanšistične sile z izkrivljanjem dejstev okrog vračanja pravic, za katere se bori italijanski državljani slovenske narodnosti, Slovencev je treba za zagotoviti celovito zakonsko zaščito, ki jim pritiče že po ustavi, sicer pa pomeni ta problem preizkusni kamen za demokratičnost družbenih in političnih dejavnikov.

Beno Zupančič: Vsakemu narodu zagotoviti enak prostor pod soncem

Beno Zupančič
podpredsednik VZPI - ANPI

Živimo v prelomnem času, ki mu zlepa ni primerjave v vsem tem, da se v našem obdobju, je dejal govornik, potem ko je pozdravil zborovalce v imenu deželne odbora združenja VZPI - ANPI, Petintričetni let po drugi svetovni vojni so idealne demokracije in svobode, za katere so padli tisoči borec, dobili še večjo prodornost in začeli prehajati v meso in kri rodu, ki stopa v življenje. Toda osvoboditve širokih slojev slovenskega življa je izrazilo ogorčenje reakcije starih italijanskih nacionalističnih in šovinističnih krogov, ki jim je le do tega, da odbriže svojo stoletno politiko, Med uradno politiko italijanske republike ter interesi najbolj konservativnih profesionalno ali fašistično usmerjenih sil je prišlo do določnega razcepa, takisto delo osimskih sporazumov, ki predstavljajo korenito spremembo v odnosih med Italijo in Jugoslavijo, pa tudi določeno odrekanje tradicionalni politiki do slovenskega sveta na vzhodni meji ter priznanje zgodovinske nujnosti navezovanja plodnega gospodarskega, političnega in družbenega sodelovanja.

Franco Castiglione
poslanec PSI

Zastopnik deželnega vodstva PSI, poslanec Franco Castiglione, je svoj pozdrav označil kot ne zgolj priložnostnega, saj izhajajo prizadevanja socialistov za zaščito manjšin iz ideoloških prvin PSI, iz svetovnozgodovinskega boja za človeka in za ustvarjanje kulturne in pravičnejše družbe. V tem okviru je opredelil jasne obveze glede slovenske narodnostne skupnosti, ki jih je PSI prevzela v svojih dokumentih in v predložitvi zakonskega osnutka leta 1971 ter pred nedavnimi v ustanovitvi posebnega oddelka za vprašanja manjšin pri osrednjem vodstvu stranke.

Novoizvoljeno vodstvo SKGZ

- GLAVNI ODBOR**
- TRST**
- Rado Andolšek, Filibert Benedičič, Tamara Blažina - Simoneta, Bojan Brezigar, Emil Bole, Stanislav Bole, Milos Budin, Edil Bukavec, Darji Čupin, Igor Čuk, Karel Grgič, Ziva Gruden, Edil Jagodic, Branko Jazbec, Anton Kapelj, Suedem Kapic, Oskar Kuder, Voljo Kocman, Dusan Kosuta, Miroslav Kosuta, Nadja Križanek, Sergij Lipovec, Silvana Marjan, Valtor Moor, Joško Morel, Milena Padovan, Milan Pahor, Nadja Pahor, Samo Pahor, Venenka Pečar, Suzana Pertot, Boris Race, Sergij Radovič, Andrej Renar, Bogo Samsa, Adrijan Semen, Boris Siega, Boris Simuneta, Voljo Slavec, Stojan Spetič, Vito Svetina, Karol Štiković, Niko Škamperle, Pavel Štraun, Boris Štrekelj, Edvin Švab, Silvij Tavčar, Sandor Tenca, Dušan Udovc, Marij Uršič, Savo Ušaj, Silvana Valoppi, Adolf Wilhelm, Lucijan Volk.
- GORICA**
- Darko Bratina, Ivan Bregant, Jože Cej, Karel Cernic, Ivan Gergolet, Ivan Humar, Igor Komel, Mirjam Koren, Edmond Kosuta, Silvan Krizmanič, Marta Markuza, Diego Marvin, Ace Mermolja, Danilo Nanut, Vilko Nanut, Rudi Pavšič, Davorin Pelicon, Karel Primožič, Mirko Primožič, Milko Renar, Dino Roner, Aldo Rupal, David Sošol, Emil Tomšič, Gorazd Vesel, Jordan Vižintin, Zdenko Vogrič, Marko Waltrisch.
- VIDEM**
- Elio Berra, Ferruccio Clavara, Aldo Clodig, Ado Cont, Lucia Costaperraria, Beppino Crisafid, Viljem Cerno, Dino Del Medico, Luciano Felleg, Renato Floreancig, Enzo Lepic, Firmino Marinig, Vilma Martinig, Pavel Petricig, Izidor Predan, Giovanni Rossi, Valentin Simonetti, Bruna Strazzolini, Salvatore Venosi, Marino Vertovec.
- CLANI GLAVNEGA ODBORA, KI SO JIH DOLOČILE CLANICE**
- Sveto Grgič (Glasbena matica), Valentino Noacco (Zveza izseljencev Beneške Slovenije), Giorgio Banchig (Novi Matajur), Jože Koren (Primorski dnevnik), Sergij Premru (Alpe Adria), Duša Kosmina (Dijaška matica), Marko Kravos (Kulturni sklad), Tanja Mermolja (Podporno društvo za Gorško), Ivan Krizmanič (Kmečka zveza - Trst), Emil Klajnšek (Kmečka zveza - Gorica), Franc Škrli (Narodna in študijska knjižnica), Ugo Margon (SPD - Trst), Nada Sanzin (SPD - Gorica), Aloja Volčič (SLORI), Janez Furlanec (KD Ivan Trinko - Cedad), Josip Tavčar (Društvo Slovensko gledališče), Magda Kuret (Slovenski taborniki RMV), Klavdij Palčić (SPZ), Vilj Prinčič (ZSSDI), Voljo Kocjančič (SDGZ), Alojz Krizmanič (Zavarovalnica goveje živine), Teodor Okretič (Filatelistični klub «L. Košira»).
- NADZORNI ODBOR**
- Stanislav Renko, Stanislav Oblak, Peter Sanzin.

Damjan Paulin
predsednik Sveta slovenskih organizacij

V imenu Sveta slovenskih organizacij je pozdravil predsednik Damjan Paulin. Potem ko je ugotovil, da smo z zahtevo po rabi slovenskega jezika v izvoljenih organih na mrtvi točki, o čemer so zadnji primeri v gorškem in pokrajinskem svetu dovolj zgornji, je orisal razne probleme, ki nas tarejo, med katerimi je v prvi vrsti omenil solstvo. «Ob tem občnem zboru poudarjamo našo zahtevo po globalni rešitvi celotne naše problematike, ki edina predstavlja garancijo, da bomo v naši deželi končno uživali ti iste pravice, za katere se borimo že več desetletij,» je zaključil Paulin.

Ester Pacor
pokrajinska tajnica UDI - ZZI

V imenu Zveze žensk Italije UDI je pozdravila pokrajinska tajnica Ester Pacor, ki je obdela novo šovinistično in nacionalistično kampanjo proti Slovencev ter dodala, da se je UDI - ZZI vedno borila, da bi slovenski manjšini v Italiji zagotovili vse pravice. Potem je orisala delovanje in prizadevanja svoje organizacije ter ugotovila, da živijo slovenske ženske v naši deželi, ki jim ni priznana pravica po uporabi materinega jezika v javnem življenju in kot ženske, katerim ni še dano, da bi uživale sadove tistih že sprejetih zakonov, ki so jih priborile po dolgih letih razprav in borbe.

Gianfranco Rados in Adriana Janezich
predstavnika združenja ARCI

V imenu pokrajinskega vodstva ARCI je Rados poudaril, da se to združenje ne omejuje zgolj na teoretsko obravnavanje vprašanja o sodelovanju med Italijani in Slovenci, ampak ga izvaja v vsakdanji praksi. Dokaz tega je vključitev petih slovenskih organizacij v to ustanovo, zlasti pa navezovanje vse tesnejših stikov s Slovensko prostovoljno zvezo, ki bodo v najkrajšem obdobju pomembno politični rezultat: izdajo orvega zvezka zgodovinskega preveza čez prisotnost Slovencev v Italiji. Publikacije bo treba razširiti na italijanskih osnovnih in srednjih šolah, kjer so občni zbori Slovencev od vselej in programsko prezirali. Da so svedeča težak boj, ki ga to bo združenje ARCI vztrajno vodilo v prepričanju, da pomeni medsebojno spoznavanje temeljno sredstvo za ustvaritev novega, res demokratičnega vzdušja v teh krajih.